

начин, одобрението на жалбоподателя за продължаване на посоченото споразумение, на четвърто място, дори одобрението да се приеме за установено, грешката, която е допуснал Първоинстанционният съд, като е определил споразумението за антиконкурентно, без да изследва общия правен и икономически контекст, в който същото се вписва и евентуалните му последици, и, на пето място, нарушението на задължението за мотивиране, както и противоречието в мотивите на оспорваното решение доसेжно отчитането на оборота на членуващите в сдружението жалбоподател — а не само на оборота на жалбоподателя — при проверката дали не е налице надвишаване на пределния размер от 10 % от оборота, посочен в член 15, параграф 2 от Регламент № 17.

С шестото си основание, отнасящо се до намаляване, при условията на евентуалност, на наложената му глоба, жалбоподателят изтъква, на последно място, че дори Съдът да не уважи предходните основания, във всички случаи следва да намали размера на наложената глоба, доколкото последната съответства не на 10 %, а на 20 % от неговия оборот, което буквално нарушава член 15, параграф 2 от Регламент № 17.

Искане за преюдициално заключение, представено от Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Белгия) на 22 февруари 2007 г. — N. V. Lammers & Van Cleeff/Кралство Белгия

(Дело C-105/07)

(2007/C 95/47)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Страни в главното производство

Ищец: N. V. Lammers & Van Cleeff

Ответник: Кралство Белгия

Преюдициален въпрос

Противопоставят ли се членове 12, 43, 46, 48, 56 и 58 ЕО на белгийската вътрешноправна уредба като предвидената в бившите член 18, алинея 1, точка 3 и в член 18, алинея 2, точка 3 от Закона за данъка върху доходите от 1992 г., съгласно която лихвите не се квалифицират като дивиденди и поради това не подлежат на данъчно облагане, когато се изплащат на белгийско дружество в качеството му на член на управителния орган на дружество, ако при същите обстоятелства тези лихви се квалифицират като дивиденди и като такива подлежат на данъчно облагане, тъй като се изплащат на чуждестранно дружество в качеството му на член на управителния орган на дружество?

Иск, предявен на 22 февруари 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Френска република

(Дело C-106/07)

(2007/C 95/48)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: A. Bordes и K. Simonsson)

Ответник: Френска република

Искания

— да се установи, че като не е приела, по отношение на редица френски пристанища, плановете за приемане и обработване на отпадъците, предвидени в член 5 от Директива 2000/59/ЕО ⁽¹⁾, и във всички случаи като не е уведомила Комисията за тяхното съществуване и прилагане, Френската република не е изпълнила задълженията си съгласно член 5, параграф 1 и член 16, параграф 1 от посочената директива,

— да се осъди Френската република да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2000/59/ЕО е изтекъл на 27 декември 2002 г.

⁽¹⁾ Директива 2000/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2000 година относно пристанищните приемни съоръжения за отпадъци от експлоатацията на корабите и на остатъци от товари (ОВ L 332, стр. 81).

Жалба, подадена на 13 февруари 2007 г. от Friedrich Weber срещу определението, постановено на 11 декември 2006 г. от Първоинстанционния съд (втори състав) по дело T-290/05, Friedrich Weber/Комисия на Европейските общности

(Дело C-107/07 P)

(2007/C 95/49)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Friedrich Weber (представител: W. Declair, адвокат)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности